

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 2 sierpnia 1879.

101.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 7 lipca 1879, o zmianie kilku przepisów koncesyi c. k. uprzyw. kolei Arcyksięcia Albrechta, tyjących się taryfy.

Odmienne od §. 11 dokumentu koncesyi c. k. uprzyw. kolei Arcyksięcia Albrechta z dnia 22 października 1871 (Dz. u. p. Nr. 135) i obwieszczenia ministerstwa handlu z dnia 13 września 1875 (Dz. u. p. Nr. 124) o podwyższeniu cen przewozu wagonami IV klasy, zaprowadzają się od dnia 1 września 1879 na zasadzie ustawy z dnia 15 lipca 1877 (Dz. u. p. Nr. 64) o taryfach maksymalnych dla przewozu osób kolejami żelaznymi, jakoteż na mocy Najwyższego upoważnienia, w miejsce dotychczasowych przepisów, tyjących się przewozu osób, następujące przepisy:

1. Dla przewozu osób ustanawia się następującą taryfę najwyższą:

	od osoby i kilometra:
dla I klasy	4·8 centa,
„ II „	3·6 „
„ III „	2·4 „

waluty austriackiej w srebrze.

2. Dla pociągów pospiesznych kwoty taryfowe te podwyższone być mogą o 20 od sta, jeżeli składają się nie tylko z wagonów I klasy i jeżeli średnia chyżość tych pociągów (razem z zatrzymaniem się na stacyach) na tych częściach kolei, gdzie niema wzniesień po 15 na tysiąc i większych, wynosi najmniej 37 kilometrów, na częściach zaś kolei, gdzie są wzniesienia począwszy od 15 na tysiąc, najmniej 24 kilometry na godzinę.

3. Dla pociągów mieszanych taryfy powyższe zniżyć należy o 20 od sta. Wyjątki od tego, dozwolone jedynie na tych częściach kolei, na których tylko mieszane pociągi są w ruchu, wymagają wyraźnego pozwolenia c. k. ministerstwa handlu.

4. Aż do dalszego rozporządzenia uwalnia się Spółkę od obowiązku utrzymania wagonów IV klasy (dla stojących).

Gdyby okazało się jednak potrzebnem jeszcze większe niżenie a gdyby w tym przypadku Spółka nie mogła zgodzić się na odpowiednie zmniejszenie ceny w wagonach III klasy, obowiązana jest zaprowadzić na żądanie c. k. ministerstwa handlu na częściach kolei, które ministerstwo wskaże, IV klasę (dla stojących) z ceną taryfową po 1·5 centa waluty austriackiej w srebrze od osoby i kilometra.

5. Na jednej i tej samej linii, w tym samym kierunku i pod temi samemi warunkami, ogólne koszta przewozu do stacyi bliżej leżącej nie mogą być większe niż do odleglejszej.

6. Dopóki Spółka korzysta z gwarancyi rządowej, karty bezpłatne, służące nietylko do jednej szczególnej podróży, wydawane być mogą osobom nie należącym do służby kolejowej, tylko za zezwoleniem c. k. ministerstwa handlu.

Bezpłatne karty takie opiewać muszą na pewne nazwisko lub na pewną kategorię służbową.

7. Taryfy przewozu pakunków, powozów i zwierząt żywych, przewożonych w związku z przewozem osób, jakoteż wszelkie postanowienia podrzędne co do przewozu osób, wydawać będzie c. k. ministerstwo handlu po wysłuchaniu Spółki.

Na każdą kartę podróżną całą, wyznacza się bezpłatny ciężar pakunku w ilości 25 kilogramów, na każde półkarty w ilości 12 kilogramów.

8. Na częściach kolei z wzniesieniem po 15 na tysiąc i większem do obliczenia cen przewozu osób i należitości za przewóz rzeczy w związku z przewozem osób brać można za podstawę $1\frac{1}{2}$ razową długość pomienionych mocnych wzniesień i spadków.

9. Wszelkie nowe taryfy obrotu osobowego, jakoteż wszelkie uchylenie lub zmianę taryf już istniejących, podać ma Spółka podług zarządzeń c. k. ministerstwa handlu do wiadomości powszechnej najmniej na 2 tygodnie przed ich zaprowadzeniem.

10. Postanowienia powyższe nie naruszają przepisów dotyczących się przewozu wojskowych.

Chlumecky r. w.

102.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 23 lipca 1879,

tyczące się używania wycłoczyn winnych do wyrobu gorzałki bez opłaty podatku.

W porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu stanowi się odnośnie do §fu 1go l. 2 rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 3 lipca 1878 (Dz. u. p. 1878 Nr. 95), tyczącego się wykonania ustawy o opodatkowaniu gorzałki, że o ile zostanie udowodnione, że to jest potrzebne, można pozwalać, aby w dwóch lub trzech okresach w roku wyrabiano gorzałkę z wycłoczyn winnych bez opłaty podatku.

Pretis r. w.

103.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 24 lipca 1879,**

tyczące się postępowania z naczyniami do nakwaszania, gdy gorzalka opodatkowana jest podług miejsca zacieru.

W porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu stanowi się na zasadzie §fu 30go ustawy z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 72) o opodatkowaniu gorzalki, że gdy gorzalka wyrabiana jest podług wydajności miejsca zacieru, z kadziami do nakwaszania, t. j. z naczyniami, w których umieszcza się zacier oziębiony w chłodniku i aby się utworzył kwas mleczny, zostawia w nich pewien czas przed przeniesieniem do kadzi fermentacyjnych, postępować należy tak samo jak z chłodnikami, stosownie do §fu 28go l. 4 ustawy o opodatkowaniu gorzalki.

Przeto wszelkie dodanie fermentu do tych kadzi do nakwaszania, jakoteż naturalna (wyskokowa) fermentacja zacieru w tychże, podlega przepisom karnym §fu 86go l. 8 i 9 ustawy o opodatkowaniu gorzalki.

Pretis r. w.

104.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 26 lipca 1879,**

tyczące się upoważnienia królewsko-węgierskiej komory pomocniczej I klasy w Zawalju do postępowania wywozowego z piwem.

Król. węgierskie ministerstwo skarbu donosi pod dniem 16 lipca 1879, że upoważniło król. węgierską komorę pomocniczą I klasy w Zawalju do postępowania wywozowego z piwem, wysyłanem za linią cłową z prawem do zwrotu podatku konsumcyjnego.

Pretis r. w.

